

INHOUD

Worstelen met de plooien van de tent	7
Toespraak tot het plafond	8
Om te verdwalen	9
Spoor terug	10
Open dag	11
De kaartenmaker	12
Routes	13
Voor het vertrek	14
Tempo tempi	16
In het huis van de kindse mensen	18
Slaapliedje	19
Staande golf	20
Voorbij de schaal van Beaufort	22
Ontmoetingen	24
Ah (een douchelied)	28
Daaag	31
Vlinderverhuizing	32
Na een avondlang televisiegesprek	33
Zonder titel	34
Welkom vreemdeling	35
In het land van de praatjes	36
Brief over het regeringsbeleid	38
Dat was gisteren	39
Staartveren	41
Gedachten tussen A'dam Zuid en Bussum Zuid	42
Marx ging naar Zaltbommel	44
Ademgaten (Dick Hillenius)	48
Bevindingen	54
Aantekeningen	56

WORSTELLEN MET DE PLOOIEN VAN DE TENT

Geen sardine, geen korenaren,
om het einde te vieren van de winter
hadden we eerder die avond
een haring begraven.
Maar de lucht kraakte nog
en er lag sneeuw in de schaduwpartijen.
Bont gezelschap, groot inloopfeest
lampionnen, maskers
en een optocht met een staart die groeide.
Een draak van een verhaal.
Toen de muziek ophield
waren wij de enigen zonder stoel.
We liepen naar buiten de nacht in
om een & in de sneeuw te pissen.
Ergens hoog links boven ons
trokken ganzen luid gakkend over.
En de sterren waren schelpjes
op de rug van een enorme droomslome walvis.

DIE EVEN VOOR JE WAKKER SCHRIKT IS INGEZAKT

TOESPRAAK TOT HET PLAFOND

ooit was de dolfijn een landdier
het wandelde rond en haalde adem
onder druk van de weersomstandigheden
werd de dolfijn in luttele millennia
richting het water gedreven
de eens volgroeide poten werden korter
en korter tot ze nagenoeg verdwenen
wat de dolfijn aan het bestaan
op het droge overhield waren de longen
evolutionair gezien is dat raar want
wat moet je daarmee onder water
vermoedelijk gaat het om een functie
die nuttig is zij het indirect – denk
bijv. aan lichaamshaar, blindedarm
staartbeentjes of in breder verband
het blijven voortbestaan van dichters –
misschien is het evolutionaire voordeel wel
dat het de dolfijn in staat stelt van tijd
tot tijd aan de oppervlakte te komen
boven het water uit te springen
en een blik te werpen op de blauwe
of sterren- of wolkenlucht
en de kust

OM TE VERDWALEN

Om te verdwalen heb je een heleboel bomen nodig
rookgestalten, een verdonkeremaand spoor

Is de droom een wijze vogel
dan ligt er 's ochtends een uilenbal op je kussen

SPOOR TERUG

en toen we buiten kwamen
was het nacht maar niet donker
alles dreef geen overkant te zien in nevelsoep
we liepen het hele stuk terug
uit de kroeg langs de witte stippellijn
in het midden van de weg
daar friste de kop van op
er reden ja toch geen auto's
de avond was waterpas begonnen
we hadden de hele tijd
gepraat over alles behalve en gedronken
een en ander steeds schever
geen opening gevonden
bij de ringdijk aan de rand van de stad
stak een zuchtje wind op
het zicht werd minder dicht maar niet heus
je kon de ommelanden ruiken
in het veldje langs het jaagpad
niet ver van de woonboot
bewoog iets in de mist
wit in wit
groot, langzaam
volledig bedekt met rijp
doemde een paardje op
strekte zijn hoofd
over het hek
zwarte neus zwarte ogen
vragend

OPEN DAG

delftsblauw bloembollen vaantjes
ballonnen hoedjes koffiekoek
kraampjes kraampjes staan wij
in de ochtendnevel te wachten
op de toeristen die komen
die komen als het aquasafaripark
klaar is, iets wat afhangt
van de batavieren die nu nog
weigeren hun voorouderlijke
gronden in de verkoop te doen
de wereldbank heeft ja bevolen
maar met klem hebben biologen
maagden en jagers geadviseerd
de bossen nooit te kappen omdat
er eenhoorns zijn gesignaleerd
en wat de toeristen willen zien
zeggen ze – als waren hier niet
legio attracties – zijn eenhoorns
als ze komen als de ramingen kloppen
als het succes werkt zoals het werkt
en de heidevelden vliegveld
de bossen wetlands, de batavieren
renteniers en de eenhoorns
sterren zijn geworden delftsblauw
theelichtjes koektrommels vaasjes
en wij nog steeds beste mensen
feestelijk voordelig op is op
weer of geen weer
met open armen klaarstaan

DE KAARTENMAKER
Over de legenda van morgen

wat ver is is *klein*
wat *groot* is dichtbij

voor de horizon
ligt het continentaal plat
achter de horizon
de wassende zeespiegel

een *dikke lijn* is nu
een *stippellijn* is later

druppels zijn bronnen
vlammetjes reserves
groen is in ontwikkeling

een *hoorn* duidt op overvloed
drie sterretjes op brokken

de *wolken* zijn koffiedik
blauw is het ongewisse
groot wordt wat klein was
alle pijlen wijzen vooruit

(stik, ik ben vergeten een ladder
te plaatsen tegen de windroos)

ROUTES

Schrok
in het donker wakker
op de bank
door het onweer dat laag
en lang bleef hangen

terwijl je
in en uit mijn droom
dobberde

grimm grimm
scandeerde
een stoet kleine mensen

En 's ochtends in de serre
zit er
voor het kralengordijn
een kikker
op de tegelvloer

tussen de kruiden, flessen
oudpapierbergen waar de mieren
ter meerder eer van hun koningin
suikerroutes zoeken, dragers

zit er in de kikker
een kikker die kwaakt
met haar ogen knippert
en als een plons
het huis uit de tuin in springt

VOOR HET VERTREK

Zondag:

wij rusten uit, wij soezen.

Dagjesmensen flitsen voorbij.

De cirkel die de circustent achterliet
is inmiddels op krachten gekomen
bijna geheel bijgekleurd.

Maandag:

in alle vroegte bespreken wij het plan
het weiland te ontvluchten.

Na het optrekken van de grondmist
komt de boer poolshoogte nemen.

Het land blijkt voor koeien nog te zwak.
Tegen de avond strijken rotganzen neer.

Dinsdag:

wat de circuspaarden vertelden
schijnt waar te zijn. Van de pampa's
wisten we het al maar in het oosten
op de verre steppen blijken de grassen
ook in vrijheid te leven, aldus de ganzen.
Volle maan. Het ritselde de hele nacht.

Woensdag:

iedereen ziet de terugkeer van de koeien
met vreze tegemoet; het ruk- en trekwerk
de hoempa van hun passen, het domme
domme boe, het royale schijtpissen.

Donderdag:

wij slijten onze dagen voor hun jaren,
voor jullie jaren; wij dienen, ja
maar zijn wij daarom slaven?

Begeerte hat ús beroerd.

Vrijdag:

het stormde tot de morgen,
donder rolde, bliksem knetterde.

Wij hielden stand, wij liggen plat.
Koortsige dromen over gazons,
kabouters in de voorsteden.
Zaterdag:
de ochtendzon verkwikt iedereen.
Het weer wordt nu langzamerhand beter.
Gezamenlijk beraad. Geladen stemming.
Wij moeten voordat de koeien terugkeren uitbreken.
Daarover is iedereen het eens.
Moarn is neat, hjoed moat it barre.
Wij bespreken het plan.
Wij dromen van Mongolië.